

בטחוני בצורה

גיליון שבועי לאמונה, בטחון, וכל מה שמקרב יהודי לאביו שבשמים

פרשת בראשית פ"ו ~ עה' 1 ~

לכשת הצטרפות, שליחת סיפורים, תגובות והערות: מרדכי הכהן מלאכי ביתר עילית 5834817@gmail.com תא קולי 073-2490589

כוונות הנענועים לפנות בוקר

במוצאי יום טוב הראשון של סוכות יצאתי מהבית בשעה מאוחרת, כדי "להקפיץ" את בתי המתגוררת ברחוב הסמוך. בדרך עברתי ליד מתנ"ס פריימן וראיתי המולה רבתי. מתברר שמתקיימת במקום "שמחת בית השואבה" בהשתתפות הרה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א.

הבאתי את בתי למחוז חפצה, וקפצתי לשם, להרוויח לפחות את רגעי הסיום.

האולם הגדול היה חשוך, והציבור היה בעיצומה של שירת "חמול על מעשיך" בדבקות רבה.

כאשר פילסתי לי דרך והתמקמתי על אחת ה"פארענצ'עס" מצאתי את עצמי בחברתו של ידידי ר' לוי: ניכר היה כי הוא נרגש לראות אותי כעת לידו.

"בבוקר בעת התפלה ראיתי מוצמד על קופסת האתרוג של שכני ר' יצחק יוסף את "כוונה פשוטה לנענועים" של הרה"צ ר' משה וולפסון, אותו הוא גזר מהגיליון שמסרת לו בערב החג" אומר ר' לוי.

התלהבתי מאד, ואמרתי לו: אני חייב להשיג זאת עד שחרית של מחר! לא ידעתי איך זה יגיע אלי... והנה אתה פה לידי, נכנס ברגעים האחרונים, תיכף כבר שחרית!

עכשיו נודע לי על מה ולמה נקראתי לצאת מהסוכה בשעת ליל מאוחרת...

הקב"ה עשה לי תרגיל

ליל הושענא רבה, השעה 2:00 בלילה.

זה עתה שבתי מאמירת ספר התהילים ליד הכותל המערבי. אני מנסה לתכנן את אירועי יום המחר העמוס מתמיד, בעקבות ביקורו של "הקיסר טראמפ ירום הודו". אני מנסה לחשוב מה כדאי להספיק לעשות עכשיו במקום מחר.

החלטתי להכין את תערובת הטבק המיועדת להרחה ביום שמחת תורה. בבית כנסת שבו אלפי מתפללים ברצף כמעט לאורך כל היממה, זהו מוצר מבוקש במיוחד, לא מותרות.

למחרת, הושענא רבה אחר הצהריים, ברגע שהגיעה הידיעה שהקיסר עם סוסיו ופרשיו המריאו לדרכם, יצאנו לדרך העולה ציון. אחרי נסיעה ארוכה, תוך קיום

הפסוק: "סובו ציון והקיפוה", הגענו למחוז חפצנו בירושלים עיר הקודש.

בזמן הקצר שגותר עד שהחג פרס את כנפיו, התארגנתי בזריזות, ואז גיליתי שקופסת הטבק היקרה נותרה כנראה מאחור, בביתר. הכל משמים וגם זו לטובה.

כעת עלי להיות מוכן לחג שכולו התנצלויות... זה לא אירוע טראגי חלילה ברוך השם, ואפילו לא סיבה להתלונן... אבל להתנצל מאות פעמים במשך החג - זה לא הדבר הכי נעים.

ואז פוסע מולי ידידי הוותיק הר"ר מרדכי רבהון שליט"א. הוא דורש בשלומי ואומר לי בענוות חן:

"יש לי תובנה". שמעתי הרצאה של בעל תשובה ששרת בעבר ב"יחידת המסתערים" הפועלת בתוככי קיני הצרעות שבכפרים הערביים הפזורים סביבנו. הוא תיאר בצבעים עזים את הקושי להתקבל ליחידה המובחרת הזו. זה כל כך קשה, עד שמתוך שלוש מאות שמתחילים את התהליך נבחרים ליחידה חמשה עשר בלבד! הם מתאמנים לבצע משימות קשות תוך כדי הסוואה, עם ציוד מלא, וביצוע מאמץ שיא לאחר שעות של פעילות חשאית. התרגילים הקשים ביותר הם אלו המדמים התחזות לתושבים מקומיים. זה דורש לימוד מעמיק של תרבות, שפה והתנהגות, ויכולת להיטמע בצורה מושלמת בסביבה עוינת. כל טעות קטנה עלולה לחשוף את הלוחמים ולסכן את המשימה.

וכך הם מבצעים במשך תקופה ארוכה אלפי פעולות מפרכות שחוזרות על עצמן שוב ושוב, רק כדי שברגע האמת של הקרב האמיתי - הם יתגברו על כל קושי אפשרי, ויפעלו בצורה הנכונה ביותר, כפי שלמדו בשעת התרגול.

חשבתי לעצמי: הרי העולם הזה הוא עולם הניסיונות. אנחנו כל הזמן מבצעים פה תרגילים, שוב ושוב. כל קושי שעובר עלינו, מלבד ההכרה שהוא לטובתנו, הוא גם תרגיל. אנחנו אמורים ללמוד איך להגיב. להפנים את ההתנהגות הנכונה כשקשה לנו, עד כי נצא מחוזקים ומחושלים באמונת אומן תמימה!

הקשבתי מהורהר, ונזכרתי בקופסת הטבק שגותר מאחור. אמרתי לעצמי: "לא קושי ממתין לך, ממתין לך תרגיל!" תרגיל שעומד לחזור על עצמו אינספור פעמים ביממה הקרובה! מאימתי חייל קץ בתרגילים? כל תרגיל מקדם אותך אל המטרה! העינים נשואות אל ה"דרגה"

שניתנת "בסוף האימונים"!

תודה לך ידידי על התובנה היקרה.

מעתה נכנסתי לכוננות תרגילים, שאכן נמשכה עד השעות המאוחרות של מוצאי החג. הרגשת החמיצות הבדיעבדית - פינתה את מקומה לתרגולת קרב. ותודה להקב"ה שהתרגיל נסוב הפעם על קמצוץ טב"ק. יש בחיים שלנו משימות מורכבות יותר!..."

הושע נא: אדמה מארר בהמה משפלת גרן מגזם דגן מדלקת הון מקארה ואכל מקהומה זית מנשל חשה מתגב טרף מגוכי יקב מילק כרם מתולעת לקש מארבה מגד מצלצל נפש מבהלה שבצ משלעם צדדים מדלות פרות משדפון צאן מצמיתות קציר מקללה רב מרזון שבלת מצנמון תבואה מחסיל הושע נא הפיוט מפרט את כל סוגי הברכות שזכה בהן האדם, ומבקש הצלה עבור כל אחד מהם **מהאיום העיקרי** המסכן אותו: כך הוא מכוון אותנו לבקש באופן ממוקד הגנה מהמכשול המרכזי, מהקללה העיקרית שעלולה לפגוע ולסכן אותנו ענין: כך לדוגמה - האיום על **בהמה** הוא - **משכלת**, האיום על **כרם** הוא **תולעת**, וכן הלאה.

ומה האיום המרכזי על נפש האדם?
הושע נא נפש מבהלה: הושע נא!

ולאיום הזה יש פתרון אחד ויחיד: **מנוחת נפש הבוטח!**¹

מזלי סוף סוף גם אני...

במהלך התקופה הזו, השתדלתי להתחזק: כל מה שנעשה משמים הוא לטובה.

שמעתי הסבר נאה מדוע חז"ל כינו את נחום איש גמזו בכינוי הזה. למה **"גם זו לטובה"**, במקום פשוט **"הכל לטובה"**? אל מאי, המציאות היא שקל לאדם לשנן **"הכל לטובה"**, ואף לחשוב כך.

אך כשמגיעה שעת הניסיון, והוא לוחץ על היבלת הכי מציקה וכואבת - דווקא אז נדרשת התחזקות כפולה ומכופלת. **"אכן הכל לטובה"**, אבל הסיבון המעצבן הזה ברגע האחרון, עם זה קצת קשה לי להשלים, אולי זה עונש שמגיע לי... לימדונו איפה חז"ל כי עלינו לומר: **"גם זו - גם הבעיה הבוררת, המעיקה והכואבת הזו, שאינה נותנת לי מנוח כרגע - גם זו לטובה."**

ואכן, התחזקתי להאמין שגם **העיכוב ברכישת הדירה שלי - לעומת כל אלו שקרבתיים אל המנוחה ואל הנחלה - גם הוא לטובה.**

ויום אחד, באיחור של שנים, הגיעה ההפתעה.

קיבלתי טלפון ממשרד השיכון: **"מר רובינשטיין, אתה זכאי לדירה."**

ולא סתם דירה, אלא דירה נחשקת בלב בני ברק!

מתברר שזכיתי בהגרלה הראשונה, בתקופת נישואי, אלא שהייתי ממוקם נמוך מאוד ברשימה ולא נותרה דירה עבורי. כעת קרה הלא יאומן: אחד הזוכים הראשונים דאז, הסתבך עם דירוג האשראי שלו, ואין לו דרך לקבל משכנתא מהבנק בשום אופן. הזכייה שלו נפסלה.

כעת, פנו למחזיקים בתור שבאו אחריו. רובם ככולם של אלו שהיו מעלי ברשימה כבר הספיקו לזכות בהגרלות שונות ברחבי הפריפריה - והשתחררו מהתור!

כך יצא, שדווקא אני, **"ביש המזל"** שלא זכיתי בשום הגרלה במשך ארבע השנים הללו, נותרתי היחיד הרלוונטי לגבי הזכייה בדירה המבוקשת ביותר.

ולא זו בלבד, אלא שזכיתי בדירה שכבר נמצאת בשלבי בנייה מתקדמים, כך שזמן ההמתנה למימוש החלום והצורך לגלגל כספים הוא קצר ביותר, בעז"ה.

כל העיכובים, הלב הנחמץ, כל השנים שבהן חשבתי ש"הייתי השליח ולא הזוכה" - הכל היה מתוזמן בדיוק מופלא כדי שהדירה המרכזית והטובה ביותר, תגיע דווקא אלי, ברגע הנכון!

כל עכבה לטובה! לטובתי נשברה רגל פרתי!

קרימיקה בשעה 14:59

שבועיים לאחר מכן, הגיעה יום אחד התראה דחופה,

האתרון בתור - מרוויח פי כמה

מספר הר"ר יצחק אייזיק רובינשטיין ביתר:

בתקופת נישואי, חפצתי מאד לזכות בקורת גג משלי. השקעתי תקופה ארוכה בלימוד יסודי של הפרטים והאפשרויות של **"דירה בהנחה"** **"מחיר למשתכן"** וכדומה. מתוך שעסקתי בענין לצורך עצמי - עסקתי רבות גם בסיוע לאחרים, מכתת בין טפסים, מעודד בני משפחה קרובה - וכן ידידים מהכולל ועוד כמה יהודים יקרים להשתתף בהגרלות השונות. ב"ה, הצלחתי לגרום להם להשתתף בהגרלות הממשלתיות, והתוצאה הרנינה את לבי: **כמה מהם זכו בדירה!**

וכך נוצר מצב אבסורדי ואף מתסכל קמעא: הידידים והסובבים אותי מסתובבים שבעי רצון, כשהמפתחות לדירה משלהם בדרך. ואילו אני, ה"שדכן" של הדירות, ה"שליח" וה"מומחה" שהוביל אותם לזכייה הזו - נותרתי מאחור. בכל ההגרלות שהשתתפתי התברר שמזלי לא שפר, ונותרתי ללא דירה.

כך חלפו להן קרוב לארבע שנים של ציפייה מתסכלת ותקוות נכזבות, ובעוד הסובבים אותי עסוקים בפענוח תוכניות משורטטות, בטיפול במשכנתאות ובבחירת אריחים ושדרוגים לדירה שבדרך, אני ממשיך ומשלם שכירות גבוהה מידי חודש, ומצפה בכליון עינים להודעה שתגיע על הגרלה חדשה שבדרך, שמא יתמזל

¹ שמעתי בחג ולא זכור לי מתי

תיקון.

הטעות של נהג התגבור היתה חלק מהתכנית השמימית שהובילה אותי, "האחרון בתור" אל הדירה שלו - בזמן. גם ברכישה, וגם בהמשך הדרך!

28 קצות הנכתב, - תוצאות n682:

מכתב שהתקבל בעילום שם:

מעבר לתוכן המחזק שעליו אתה מקבל ב"ה הרבה פידבקים ומעבר לכתיבה היפה, הברורה, המובנת שזה בוודאי ג' כרבים מחמיאים, רצינו לציין דווקא פרט אולי שולי:

את הגרפיקה שכתבת עליה בעבר, שכאילו היא לא לכתחילה מבחינתכם:

אנו מאד נהנים ממנה, יש בה משהו מאד מיוחד, בהדגשות במקומות הנכונים, בכתב הקטן המבטא, ברקע האפור וכו' צורת העימוד יש בה כאילו אתה מדבר אלינו בפועל, בכל מקום בדף, זו ממש אומנות!!

לא היינו מציעים לשנות כלום!!!
מותאם לתוכן!!! מדויק!!!

ה' ישלם שכרכם בכפל כפליים, וברוב סייעתא דשמיא מודגשת ומורגשת! כוח"ט

שבועים שקלים שהולידו המשת אלפים

מספר ידידי, הרב יוסף בלוי שליט"א, ביתר:

יש לי בן דוד יקר בירושלים, גם הוא שמו ר' יוס'ל.

הוא מתגורר בשכונת מאה שערים, יהודי עמל העסוק בשידוך ילדיו, שהפרוטה אינה מצויה בכיסו כלל - ונקטתי בלשון המעטה...

הוא משתייך לקהילת קודש "תולדות אברהם יצחק", ומטעם הקהילה נערכה חלוקה של בשר לכבוד החג הקרב. כל מי שנכלל ברשימה אמור היה לשלם סכום סמלי של 70 שקלים ולקבל תמורתם קרטון של בשר לכבוד החג.

רבי יוס'ל בן דודי, עמד בתור. מזווית עינו הוא הבחין באחד מהאברכים היותר נצרכים בקהילה, ר' שלוימה שמו, שעומד בצד ואינו ניגש לקבל את החלוקה. הדבר עורר את פליאתו של רבי יוס'ל, והוא ניגש אליו בעדינות ושאל אותו: "ר' שלוימה, האם אינך נזקק לבשר לחג?"

"וודאי שאני זקוק!" אמר ר' שלוימה בכאב גלוי, "אך מה לעשות ואין בידי גם את 70 השקלים הסמליים כדי שאוכל לקבל באמצעותם את החלוקה..."

רבי יוס'ל לא התלבט לרגע. למרות שבעבורו מדובר היה בכסף חיוני ממש, היה לו ברור מה עליו לעשות. הוא ניגש אל ר' שלוימה ואמר לו ברוחב לב:

"בוא לכאן ר' שלוימה, תעמוד מאחורי בחלוקה - אני משלם עבור שנינו!"

שהכניסה אותנו ללחץ של זמן: "עליכם להגיע לבחור אריחי קרמיקה ב"סטודיו קרמיקה" שבאזור התעשייה "ברוש" ליד בית שמש - וזאת עד השעה 15:00 בדיוק!"

סוף סוף הגיע גם התור שלנו לעסוק בדירה עצמה, תודה להשם יתברך! אך כרגע - עם אתגר לוגיסטי כמעט בלתי אפשרי.

זמן הלימוד בכולל מסתיים בשעה 13:00, ועם איסוף הילדים מהמוסדות, נותרה לי חצי שעה בלבד להתארגנות - מה שהפך את ההגעה ליעד לפני 15:00 באמצעות תחבורה ציבורית למשימה אתגרית. כסף מיותר לנסיעה במונית לא עמד לרשותי.

גם הפעם, תפסתי באומנות אבותי, והתפללתי להשי"ת במילים פשוטות:

"אנא, עזור לנו להגיע למחוז חפצנו, טרם יינעל השער!"

כחלק מהמסלול המתוכנן, עלינו על קו 618 שמוביל מירושלים לאזור בית שמש. המסלול המתוכנן דרש ירידה בתוך בית שמש, ומשם המתנה לאוטובוס נוסף, פנימי, שיסיע אותנו לאזור התעשייה תוך כדי סיבובים ארוכים של 15 תחנות בשכונות בית שמש - תכנון שהיה גורם לנו לאחר את המועד כמעט בוודאות.

כאשר האוטובוס הגיע לכניסה לרמה ד' בבית שמש - המסלול הקבוע שלו - הנהג, שהיה ככל הנראה נהג 'תגבור' ואינו מכיר את הדרך, טעה בדרכו והמשיך ישר בכביש הראשי.. פרצה מהומה באוטובוס, נוסעים החלו לצעוק: "לאן אתה נוסע? זו לא הדרך!"

ואני, בלבי, כבר חששתי שהאיחור הוא בלתי נמנע, וכל הטרחה לשווא.

אך מתברר שאת ה"טעות" הזו הועידה ההשגחה העליונה במיוחד עבורי... כשהנהג עצר כדי "לפרסס" ולשוב על עקבותיו, ניבט אלי מחלון האוטובוס שלט עם מילים מוכרות: "סטודיו קרמיקה!" בגלל ה"טעות" של הנהג, עקפנו את כל המסלולים הפנימיים של הרמה, שדרכם האוטובוס אמור לעבור בדרך כלל, והגענו "בטעות" ישירות אל... החנות המיועדת באזור התעשייה המבוקש!

הטעות הגסה, שהיתה אמורה לבזבז לנו זמן יקר, הפכה לקיצור דרך שחסך לנו כארבעים דקות קריטייות. הנוסעים צועקים והנהג מתוח, הרגענו אותו ואמרנו לו: "עצור לנו בבקשה כאן! אנחנו יורדים - זו בדיוק הכתובת שלנו!"

הנהג הנבוך פתח את הדלת לרווחה, וכך, בגלל "טעות", הגענו ישירות לחנות "שוהם קרמיקה" "בדיוק בשעה 14:50, עשר דקות לפני הדד-ליין הבלתי אפשרי.

התפילה עלתה לשמים, ונענתה דרך השיבוש שהוא

הרגלת אותנו למבט עמוק על מושג ה"עשירות".
כתבת בעבר והסברת היטב, כי לא תמיד העשיר הוא זה
שהכספת שלו מלאה, אלא "העשיר הוא זה שמקבל מה
שהוא זקוק לו בהארט פנים מן השמים".

אני רוצה לשתף אותך בעובדה יוצאת דופן שנמשכת
כבר כמה שנים, שהיא המחשה נפלאה של כיוון
המחשבה הזה:

הפרנסה שלי אינה מצויה ברווח גדול, ומאידך חשוב
לנו, בעיקר לרעייתי, להלביש את הילדים באופן מכובד,
וכך גם אותנו עצמנו.

אלא שהדך לכך נתקלת בבעיה כפולה. מעבר לאתגר
הכלכלי, אני, ובדומה לכך גם רעייתי, מתקשים מאוד
לצאת ולרכוש בגדים חדשים. קיים אצלנו קושי של
ממש לצאת לחנויות, למדוד בגדים שוב ושוב - לבחור,
להתלבט, ולהחליט. בקיצור, קשה לנו מאוד עם הקטע
הזה של רכישת בגדים בחנות.

אבל הקדוש ברוך הוא לא עוזב אותנו, ויש לו דרכים
משלו לסדר לנו את הבעיות...

יש לי חברותא בכולל, שהוא בן עשירים. ההורים
שמעבר לים מספקים לו גרדרובה חדשה לקראת כל
עונה מתחלפת. וכך, יום אחד, החברותא פנה אלי ושיתף
אותי בקושי שלו: הוא מקבל בגדים חדשים בשפע לכל
בני המשפחה, אך לא ראוי בעיניו לזרוק את הבגדים
הקודמים - שהם בגדים יקרים, יפים וראויים לשימוש,
אשר בקושי נעשה בהם שימוש מועט במשך עונה אחת.

אמרתי לו כמובן שאשמח לקבל ממנו את הבגדים עבור
בני משפחתי.

וכאן התגלתה אלינו ההשגחה הפרטית המדהימה:
הבגדים שלו - מתאימים בדיוק רב למידות שלי.

הבגדים של רעייתי - הם בדיוק במספרים המתאימים
לרעייתי, ונראים כאילו רכשה אותם זה עתה בחנות
יוקרתית אחרי מדידות חוזרות ונשנות.

וכך גם בגדי הילדים! למרות הגילאים השונים, כל אחד
מילדי מקבל בגדים בהתאמה מדויקת אותם לבש בעונה
הקודמת אחד מילדיו של החברותא שלי. וכך ילדינו
לבושים במיטב המחלצות, בלי לטרוח כלל.

כך נחסכה מאיתנו זה מספר שנים ההתמודדות עם
הבעיה הכפולה: אנו גם מקבלים בגדים מכובדים מאוד
ללא כל תשלום, וגם נחסכת מאיתנו ההתמודדות עם
משימת הקניות, הבלתי אפשרית מבחינתנו.

נודה לך השם לעולם, נספר תהילתך לדור ודור!

במבוכה ובהכרת טובה, נענה ר' שלוימ'ה להצעה. ר'
יוס'ל שילם בלב שלם עבור הבשר שלו ועבור זה של ר'
שלוימ'ה. הוא לא יכול היה לעמוד מול הקושי של חברו,
שהתברר כגדול יותר מקשייו שלו.

למחרת בבוקר נכנס רבי יוס'ל כהרגלו לחנות המכולת
"כאן זול" ברח' שומרי אמונים, שבה הוא רוכש את
המוצרים היומיומיים למשפחתו הברוכה בלי עין הרע.
הוא רוכש בחנות בהקפה, והחשבון כבר תפוח למדי גם
בלי להוסיף לו משפרי אפייה - אך בעל החנות מכירו
כאדם נאמן, ומאפשר לו לרכוש באשראי עד שמגיע יום
מרווח יותר, ור' יוס'ל פורע את החוב שהצטבר.

כאשר קיבל ר' יוס'ל לידיו את החשבונית, הציץ, כדרכו,
אל השורה התחתונה כדי לוודא בכמה מסתכם החוב.

ולתדהמתו הרבה, הופיעה שם רק השורה שבה
מסתכמת הקנייה הנוכחית: "אין חוב קודם!"

הוא ידע היטב שהחוב תופח כבר לא מעט זמן, גם ללא
עזרת חומרי משפרי אפייה. ניגש ר' יוס'ל מיד אל משרד
החנות, פנה אל האחראי וביקש לברר את פשר העניין.

האחראי הביט אליו בעינים מאירות: "אכן, רבי יוס'ל!
אין זו טעות! היה פה אתמול יהודי אמיד שאינו מעוניין
להחשף, וביקש רשימה של חשבונות גבוהים שבעליהם
נראים כמתקשים לשלם. הגשנו לו רשימה כזו,
וביניהם הופיע גם החשבון שלך שעמד על מעל 5000
ש. האיש בחר במספר חשבונות לפי הבנתו ושיקוליו,
ופרע את החוב כולו - עד השקל האחרון!" החשבון שלך
נפרע!

"אין לי ספק!" מסיים רבי יוס'ל את סיפורו בהתרגשות.
"בזכות 70 השקלים שנתתי במאמץ ובלב שלם לר'
שלוימ'ה הנזקק, הם שעמדו לזכותי - והקדוש ברוך הוא
נתן לי מידו הרחבה פי כמה וכמה!"

נ.ב. סיפור פלאי זה נבדק ואומת על ידי במלואו. מ.מ.

לצעקה צריך להקשיב?

² "אנו אומרים בתפלה: "צעקת דל תקשיב ותושיע".

מה פירוש המילים? כשמישהו צועק שומעים אותו גם בלי
להקשיב... היה מתאים לכתוב צעקת דל תשמע ותושיע!

אלא שיש לא מעט מקרים שה"דל" צועק במרירות לבו, והוא אפילו
לא יודע לבטא את המעיק עליו, קשה לו, מר לו בלב!

והקב"ה האב הרחמן מקשיב לצעקה עמומה זו, וגם לו הוא מושיע.

צריך רק לצעוק!

יש לנו הרדה מרכישת בגדים חדשים

כותב ידידי הרב י. מרדכי הרצל שליט"א מבני ברק: